سیاست و مجلس

سخنرانی عبدی و علوی‌تبار ۴

سئوال درباره قرارداد فروش گاز .. ۵

سیاست بین‌الملل

نوزایی جنگ سرد ۶

۵۰ کشته در درگیری‌های فرقه‌ای عراق ۷

سیاست بین‌الملل

آلمان فاصله با آمریکا را حفظ می‌کند ۸

آزمایش موفقیت‌آمیز موشک در هند ۹

اصناف

شیرینی گران می‌شود ۱۰

در صورت توقف ساخت رآکتور بوشهر رخ می‌دهد

امتیازهای آمریکا به روسیه

گروه سیاسی، آزاده افتخاری: در حالی که بحث تفاهم‌نامه هسته‌ای ایالات متحده و هند همچنان در کنگره آمریکا داغ است، خبر همکاری هسته‌ای آمریکا و روسیه جنجال دیگری در کنگره به راه انداخته است. مقامات دولت بوش اعلام کرده‌اند که واشینگتن قصد دارد برای اولین بار و به صورت گسترده در زمینه تکنولوژی صلح‌آمیز هسته‌ای با روسیه همکاری کند. زمانی که خبر همکاری هسته‌ای آمریکا و هند در رسانه‌ها منعکس شد، بسیاری این گونه تحلیل کردند که یکی از اهداف این همکاری محدود ساختن روابط هند با ایران و تضمین حمایت دهلی‌نو از سیاست‌های واشینگتن علیه ایران است. هر چند مقامات هند این نظریه را تکذیب می‌کنند، اما موضع‌گیری‌های دهلی‌نو در قبال قطعنامه‌های پیشین شورای حکام در مورد ایران و تعلل در زمینه پروژه خط لوله گاز ایران - پاکستان - هند، نشانه‌ای از نرمش هند در قبال آمریکا است. اکنون در حالی که استراتژی واشینگتن در مورد هند موفق به نظر می‌رسد، دولت بوش این استراتژی را در مورد کشوری به کار می‌گیرد که در برخورد با ایران ابزار تعامل قدرتمندتری دراختیار دارد. روسیه شریک تجاری و بزرگترین شریک هسته‌ای ایران در منطقه‌ای است که به لحاظ ژئوپولتیکی نقش حساسی در سیاست‌های جاه‌طلبانه دولت بوش ایفا می‌کند. بوش که برای سال‌ها با اندیشه همکاری هسته‌ای کشورش با روسیه مخالف بود، تاکید داشت که تنها توقف پروژه احداث رآکتور هسته‌ای بوشهر می‌تواند به همکاری هسته‌ای مسکو - واشینگتن کمک کند. اما مقامات آمریکایی سرانجام به این نتیجه رسیدند که ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه مهره‌ای اساسی در راه تلاش غرب برای کنترل فعالیت‌های هسته‌ای ایران به شمار می‌آید و باید به موازات ائتلاف روسیه با ایران، محور قدرتمند دیگری ایجاد کرد. روزنامه واشینگتن پست به نقل از مقامات می‌نویسند: بوش قصد دارد در جریان نشست رهبران گروه هشت کشور صنعتی جهان موسوم به گروه هشت در سن پترزبورگ، این پیشنهاد را به پوتین ارائه کند و سپس مذاکرات طبق قوانین آمریکا برای انعقاد تفاهم رسمی آغاز خواهد شد. این در حالی است که مقامات روسیه با توجه به فشار قابل پیش‌بینی آمریکا، تلاش می‌کردند از طرح موضوع ایران در چارچوب اجلاس گروه هشت جلوگیری کنند، اما اکنون یکی از مهمترین پیشنهادهای آمریکا برای روسیه که در واقع ارتباط نزدیکی با روابط تهران - مسکو دارد، در همین اجلاس مطرح می‌شود. واشینگتن پست می‌نویسد: به عقیده دولت بوش این پیشنهاد برای هر دو طرف (آمریکا و روسیه) سودآور است. تفاهم هسته‌ای با آمریکا راهی است که روسیه می‌تواند از طریق آن ذخیره‌سازی هزاران تن ضایعات سوخت هسته‌ای از رآکتورهایی که آمریکا سوخت آنها را تامین می‌کند، برعهده گیرد. این پیشنهاد در مقابل، به عنوان مشوقی برای تضمین حمایت روسیه از سیاست‌های غرب در مورد ایران ارائه می‌شود. از سوی دیگر این طرح برای سیاست بوش مبنی بر ارسال انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای به کشورهای مصرف‌کننده سودمند است زیرا روسیه مکانی را برای نگاهداری ضایعات سوخت تامین خواهد کرد. با این حال برخی تحلیلگران با استراتژی جدید بوش مخالفت می‌کنند. منتقدان این طرح می‌گویند: پیشنهاد همکاری هسته‌ای آمریکا در حالی به عنوان مشوق به روسیه ارائه می‌شود که مسکو با حمایت از گزینه تحریم ایران مخالفت می‌کند. اما موافقان این طرح می‌گویند: تصمیم بوش نقطه عطفی در روابط روسیه - آمریکا به شمار می‌آید. رز گاتمولر مقام سابق سازمان انرژی آمریکا و مسئول کنونی مرکز کارنگی مسکو می‌گوید: «این روند نشان می‌دهد که تحولات گسترده‌ای در انتظار روابط مسکو - واشینگتن است و ما می‌توانیم در مورد ایران با روس‌ها همکاری کنیم.» وی می‌افزاید: این طرح برای روس‌ها اعتمادی را پدید می‌آورد که در گذشته وجود نداشته است. با این حال برخی دیگر این طرح را یک جانبه توصیف می‌کنند. هنری سوکولسکی رئیس مرکز مطالعات منع تکثیر تسلیحاتی می‌گوید: «تاکنون ایالات متحده بر عکس‌العمل روسیه برای کنترل فعالیت‌های هسته‌ای ایران تاکید داشته است. اما ما واقعاً از طرح روسیه چه چیزی به دست می‌آوریم.» این در حالی است که روسیه از اوایل دهه ۱۹۹۰ به دنبال تفاهم هسته‌ای با آمریکا بوده است تا از محدوده ارضی گسترده خود برای نگهداری ضایعات سوخت هسته‌ای جهان استفاده کند. ایالات متحده با آژانس انرژی هسته‌ای اروپا، چین، ژاپن، تایوان و ۲۰ کشور دیگر تفاهم‌نامه هسته‌ای منعقد کرده است و به گفته کارشناسان کنترل ۹۵ درصد بازار هسته‌ای جهان دراختیار آمریکا است و روسیه نمی‌تواند بدون مجوز واشینگتن در زمینه ضایعات سوخت هسته‌ای جهان فعالیت کند. میتو بان کارشناس هسته‌ای در مرکز علوم و امور بین‌الملل می‌گوید: بوش مانند بیل کلینتون رئیس جمهور سابق آمریکا اعلام کرده بود تا زمانی که همکاری هسته‌ای روسیه و ایران ادامه دارد، تفاهم هسته‌ای آمریکا - روسیه ممکن نخواهد بود. بان می‌گوید: در تابستان ۲۰۰۲ بوش طی نامه‌ای که برای پوتین ارسال کرد از وی خواست تا برای انعقاد تفاهم هسته‌ای با آمریکا، مشکل همکاری هسته‌ای و موشکی با ایران را حل کند. واشینگتن پست با اشاره به تفاهم تهران و مسکو مبنی بر بازگرداندن ضایعات سوخت هسته‌ای بوشهر به خاک روسیه می‌نویسد: این تفاهم‌نامه تا حدودی نگرانی آمریکا در خصوص این پروژه را تعدیل کرد. مقامات آمریکایی می‌گویند: به دنبال انتشار گزارش‌های سال ۲۰۰۲ در خصوص وجود تاسیسات متعدد هسته‌ای در ایران، موضع پوتین و بوش در قبال ایران جدی‌تر شد و رئیس جمهور روسیه با ارسال پرونده ایران به شورای امنیت و مجموعه مشوق‌ها و مجازات‌های غرب برای ایران موافقت کرد. آنها می‌افزایند: اما در عین حال پوتین با اعمال تحریم‌های اقتصادی، استفاده از گزینه نظامی و حتی تندتر شدن زبان شورای امنیت در قبال ایران مخالفت می‌کند. واشینگتن پست می‌نویسد: آغاز مذاکرات در خصوص تفاهم‌نامه همکاری هسته‌ای می‌تواند به عنوان اهرمی برای فراتر بردن پوتین مورد استفاده قرار گیرد. البته این گفت‌وگوها ماه‌ها به طول می‌انجامد و بررسی کنگره آمریکا این روند را طولانی‌تر خواهد کرد. تحلیلگران می‌گویند: در صورتی که پوتین در حین مذاکرات با به کارگیری اقدامات جدی‌تر علیه ایران مخالفت کند، این روند متوقف می‌شود. اما در صورت همکاری رئیس جمهوری روسیه، شرایط به نفع امضای قرارداد نهایی میان آمریکا و روسیه تسهیل خواهد شد. جورج پرکوویچ کارشناس کنترل تسلیحاتی و معاون موسسه کارنگی می‌گوید: «این یکی از معدود زمینه‌هایی است که سود اقتصادی سرشاری در آن دخیل است و می‌توان از طریق آن روس‌ها را تحت فشار قرار داد.» بان نیز می‌گوید: «روس‌ها از طریق واردات ضایعات سوخت هسته‌ای پول زیادی به دست می‌آورند و ما می‌توانیم از این اهرم از آنها اقدامات دیگری طلب کنیم.» وی می‌افزاید: برای مثال می‌توان از آنها درخواست کرد در مورد سیاست‌های غرب در قبال ایران انعطاف بیشتری نشان دهند.

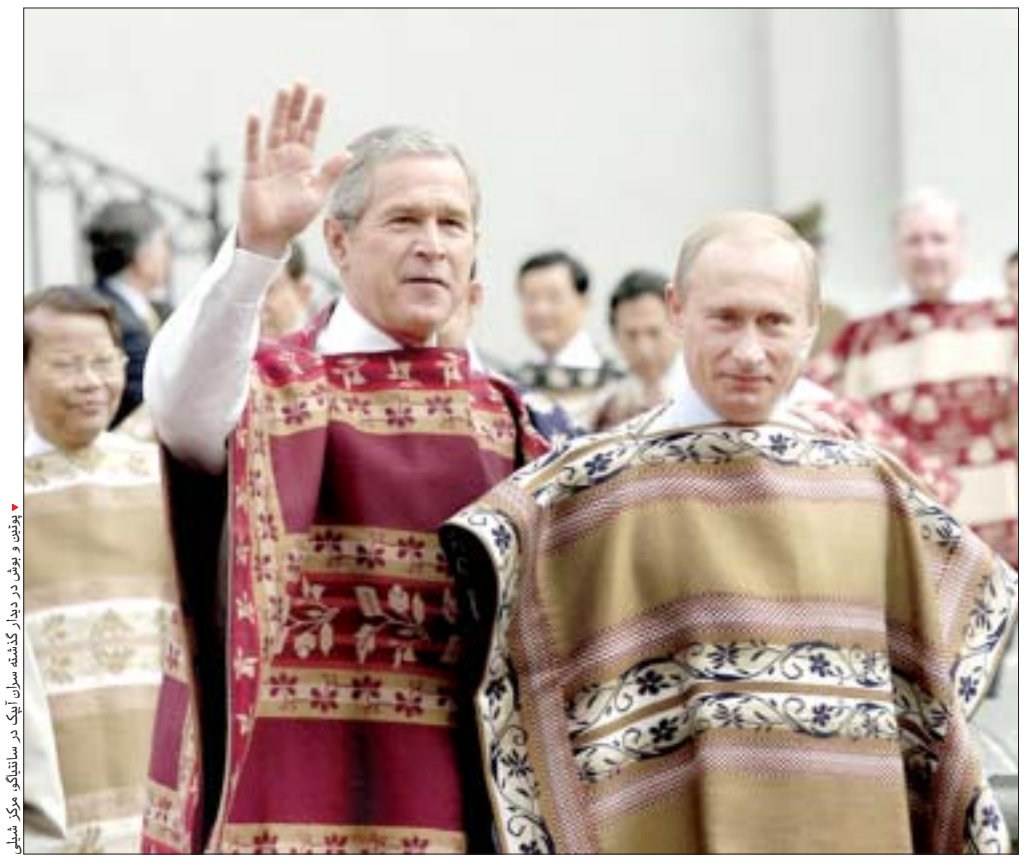

پوتین و بوش در دیدار گذشته سران آپک در ساتیاگو مرکز شیلی

خبرها

سفیر ایران در سوئیس: ایران ماه اوت پاسخ می‌دهد

ایسنا: سفیر ایران در سوئیس تصریح کرد که تهران پاسخ نهایی‌اش به پیشنهاد هسته‌ای پنج عضو دائم شورای امنیت به همراه آلمان را تا پیش از ماه اوت نخواهد داد. به گزارش خبرگزاری رویترز، مجید تخت روانچی سفیر ایران در سوئیس در گفت‌وگویی که در روزنامه «زونتاگزبلیک» چاپ شد، گفت: محمود احمدی‌نژاد رئیس جمهور ایران اعلام کرده است که پاسخ نهایی از طرف ما برای ماه اوت اعلام می‌شود. ما برای ارزیابی از این پیشنهاد بدون پیش‌شرط به زمان نیاز داریم. این گزارش افزود، سخنان روانچی تاکیدی بر نگاه مقام‌های ایرانی در این خصوص است که تهران در جریان دیدار هفته جاری میان علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران و خاویر سولانا رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا پاسخی نهایی را به مجموعه پیشنهادی ۱+۵ که ششم ژوئیه به آنها ارائه شد، نخواهد داد. این گزارش یادآور شد، مقامات ایرانی تاکنون خاطرنشان کرده‌اند که هیچ پاسخ کاملی را تا پیش از ماه اوت نخواهند داد، اما اتحادیه اروپا روز جمعه اعلام کرد که انتظار دارد «پاسخی قابل توجه» را از ایران در جریان مذاکرات لاریجانی و سولانا که آغازش «سازنده» بوده است، بشنود. لاریجانی روز شنبه با میشلین کالمی ری وزیر امور خارجه سوئیس درباره مسئله هسته‌ای تهران گفت‌وگو کرد، اما جزئیات این دیدار اعلام نشد. براساس این گزارش لاریجانی به تلویزیون سوئیس گفت: ما پیش‌شرط نمی‌پذیریم. مباحثات باید باز باشد. تمام سئوالات یا نگرانی‌ها باید از طریق مذاکرات حل شود. ما نمی‌فهمیم که چرا برخی در این خصوص خط و نشان می‌کشند. سوئیس از سال ۱۹۸۰ حفاظت منافع آمریکا را در ایران به عهده گرفته است.

بولتون فرمانده جنگ مخفی

گروه سیاسی: نشریه تایمز چاپ لندن طی گزارشی از یک برنامه عملیات سری علیه فعالیت‌های هسته‌ای و موشکی ایران و کره‌شمالی خبر می‌دهد که پس از آزمایش‌های موشکی کره‌شمالی تشدید شده است. مقامات غربی به جزئیات این برنامه اشاره نمی‌کنند، اما یک مقام غربی ادعا می‌کند: «دیپلماسی به تنهایی کارایی ندارد و با وجود آنکه گزینه نظامی روی میز قرار ندارد، خواهید دید که این نوع فشار افزایش می‌یابد.» تایمز می‌نویسد: جان بولتون نماینده آمریکا در شورای امنیت طراح اصلی این برنامه است و در حالی که انگلیس یکی از اعضای کلیدی به شمار می‌آید کشورهایی نظیر استرالیا، نیوزیلند، ژاپن، ایتالیا، اسپانیا و سنگاپور در این برنامه مشارکت دارند.